

[Lundberg.]

denne Lejlighed understrege disse Ord „eller andre særlige Forhold“, og, hvorledes jeg forstaaer disse Bestemmelser om, at der ikke maa paaføres andre Virksomheder usund Konkurrence, for det kan man naturligvis sagtens være enig om, at det maa der ikke.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente paa Grund af en Udtalelse af mig om, at de Konservative havde stillet sig udenfor, at jeg ved en Undersøgelse af Hjerter og Nyrer ikke vilde finde absolut Tilfredshed, heller ikke blandt dem indenfor. Jeg lægger Vægten paa, at et Flertal paa 13 Medlemmer enstemmigt tiltræder dette Ændringsforslag; det er det, det kommer an paa, og naar det ærede Medlem sagde, det drejede sig om at give en sulten Regering nogle Lovforslag, maa jeg sige, at det drejer sig ikke om at skaffe Lovene gennemført for Regeringen, det maa det ærede Medlem tro; han har ingen som helst Berettigelse til at mene, at vi ønsker blot dette Lovforslag for at forøge Tallet af gennemførte Lovforslag. Nej, det er for Erhvervenes Skyld. Jeg tror, at Erhvervene sætter langt mindre Pris paa den konservative Luftsteg end paa de Foranstaltninger, der her er Tale om at gennemføre.

Himmelstrup: Den højtærede Statsminister gjorde en Bemærkning om, at Spørgsmaalet om Nedbringelsen af Eksportkreditbeløbet og altsaa om Afløsningen af hele det Forhold, der her er Tale om, maatte være afhængigt af, om der forelaa en Nødvendighed for det eller ikke. Ja, det kan man for saa vidt godt sige, men jeg vil dog gerne gøre den højtærede Statsminister opmærksom paa, at det kunde ogsaa tænkes, at man kunde finde andre Former for Tilvejebringelsen af en saadan Eksportkredit, saafremt det vedblivende skulde vise sig nødvendigt at opretholde den. Den Gang Systemet blev gennemført her i Danmark, i 1922—23, da man begyndte paa det, da gik der jo forud for den Ordning, som blev gennemført, en Række Forhandlinger med nogle Forsikringsselskaber, fordi man tænkte sig Muligheden af at ordne Forholdet paa Grundlag af Kreditforsikringer. De Erfaringer, man paa det daværende Tidspunkt havde paa dette Omraade, var imidlertid ikke af en saadan Art, at man mente at kunne gaa den Vej, og jeg maa vedblivende mene, at man maa bestræbe sig for, ogsaa indenfor Administrationen, at søge dette Forhold afviklet, fordi jeg ogsaa er af den Opfattelse, at Forholdet vil tilrettelægges sig saaledes baade her i Landet og ogsaa i

Udlandet med Hensyn til Længden af den Kredit, der skal gives, at dette vil være muligt. Vi har givet Udtryk for denne Opfattelse i de Bemærkninger, som Venstres Medlemmer af Udvalget har gjort.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg kan med min bedste Villie ikke se andet end, at det, der er Tale om med Hensyn til de Foranstaltninger og det offentlige Interesse i de Foranstaltninger, som skulde gennemføres ved Hjælp af Ændringsforslagets §§ 5 og 17 — det gamle Forslags §§ 2 og 6 —, at det i Virkeligheden er ganske det samme. Det, der er Tale om, er jo dette, at det offentlige giver en Garanti, det støtter ved sin Garanti visse industrielle Virksomheder for at gøre dem mere konkurrencedygtige, hvad enten dette nu sker paa den Maade, at de forbedrer deres Teknik eller gennemfører Foranstaltninger paa andre Omraader, saadan som det er omtalt i det gamle Forslags § 2, eller man gennem denne Garanti hjælper dem til at gøre en god Forretning, hvorved ogsaa deres Konkurrenceevne styrkes. I Virkeligheden er dette ganske det samme, og jeg maa vedblivende udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil konstruere et Modsætningsforhold mellem disse to Ting. Naar det ærede Medlem har kunnet gaa ind for Udvidelsen af Eksportkrediten, ogsaa i alle de Former, hvorunder denne nu gives — ikke alene som en Kredit for Veksler, men ogsaa som en Kredit under selve Produktionen, saadan som vi jo ved, at denne Eksportkredit forvaltes —, saa kan jeg med min bedste Villie ikke se, hvorfor det ærede Medlem ikke skulde kunne gaa ind ogsaa for Ændringsforslagets § 5. Det Modsætningsforhold, som det ærede Medlem her har konstrueret, eksisterer i Virkeligheden slet ikke.

Derfor kan jeg ogsaa tage mig det meget let, naar det ærede Medlem siger, at den Omstændighed, at vi er gaaet med til de Bestemmelser, som omhandles i det gamle, det oprindelige Lovforslags § 2, skulde være et Brud med den almindelige liberale Økonomi, som vi er Tilhængere af. Det, der sker her, er, saaledes som jeg forsøgte at forklare det før, i Virkeligheden kun dette, at man ved denne Indsats fra det offentlige Side søger at faa de naturlige Organer, nemlig Bankerne, ind i de Funktioner, som de naturligt har, og det forekommer ikke mig, at man kan sige, det er et Brud med den liberale Økonomi, at man netop søger at faa Forholdene til at tilrettelægges sig paa en saa naturlig Maade som overhovedet muligt.